

[Bauusgaard.]

historieskrivning. Ja, det er selvsagt min opfattelse, ellers ville jeg ikke have fremsat den. Det ærede medlem har kun én mulighed for at dementere denne min opfattelse og dementere, at det bliver den sandfærdige historieskrivning, nemlig ved nu at fortælle folketinget det, han glemte at fortælle os andre i udvalget, det, der var venstres positive stilling. For det var jo ikke det, det ærede medlem gjorde, da han var heroppe i anden omgang. Hvad var det, jeg sagde i første omgang? Jeg sagde: det ærede medlem har tilsluttet sig, at der skulle oparbejdes et kasseoverskud på henimod 1.200 mill. kr. Det ærede medlem afviste mere end halvdelen af regeringens forslag uden at sætte noget andet i stedet. Men i dette, at jeg siger, at det ærede medlem har afvist mere end halvdelen, ligger jo en erkendelse af, at der var noget, han tilsluttede sig. Men det er jo ikke nogen anvisning på, hvad han vil sætte i stedet for det, han afviste, at stå og gentage det, han gav tilslutning til. Der mangler stadig halvdelen; det ærede medlem kan ikke slippe godt fra at kalde det positiv stillingtagen at sige: vi vil det samme resultat, når han samtidig ikke stiller et eneste forslag. Det går ikke, ærede medlem.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller må jeg allerførst sige, at nu skal der altså mere end en undren hos en konservativ ordfører til at få mig til at gå ind i en regering. Det forstår det ærede medlem godt. Og når så det ærede medlem siger til mig, at jeg skulle prøve at lytte til, hvad de konservative vil, så vil jeg sige, at der er næsten ikke noget, jeg glæder mig mere til, al den stund overraskelser altid er det morsomme ved politik.

Den økonomiske politik, jeg og mit parti har givet tilslutning til, siger det ærede medlem, kan kun give mere end en kort pause i en forkert økonomisk udvikling, hvis den følges op af mere langsigtede løsninger. Nu vil jeg gerne sige meget venligt til det ærede medlem, at det er jeg enig i, helt og ubetinget, men hvorfor går det ærede medlem så ikke ind i en positiv planlægning af denne langsigtede politik? Det ærede medlem erkendte jo selv, at forudsætningen for en langsigtet planlægning er, at vi får tilvejebragt økonomisk balance. Men hvad gør

det ærede medlem? Han afviser at tilvejebringe den økonomiske balance, som er en forudsætning for de langsigtede løsninger. Jeg kan se, at vi har brug for langsigtede løsninger, ja, jeg er endda villig til absolut velvillig overvejelse af konservative forslag, egentlige forslag, hvis sådanne mod sæd-vane skulle fremkomme. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Poul Møller i, at finansministeren også fik nej af det radikale venstre og derfor for den sags skyld også godt kunne bebrejde mig, at han måtte komme igen med noget andet i stedet for det, som også vi afviste. Men det, jeg ikke kan forstå, er, at det ærede medlem ikke kan se forskellen mellem ham og mig i denne sag. Forskellen er den, at når jeg afviser noget, så anviser jeg noget andet i stedet. Det er det, det ærede medlem ikke gør, og det er det, der gør den konservative holdning i situationen til en negativ holdning. (Poul Møller: En ny regering!).

Morten Lange: Hvad angår den højtærede udenrigsministers bemærkning om biltolden, tager vi til efterretning, at den får vi noget nærmere at høre om i et udvalg. Det glæder vi os til. Især glæder vi os til at se ligheden mellem det, vi dér kan blive oplyst om, og så den højtærede statsministers proklamation i London, som ganske vist i den hjemlige presse er blevet slået op som en af århundredets største statsmandstaler, men som åbenbart har lidt den sørgelige skæbne — som den slags så tit gør — at journalisterne ikke hørte den. (Statsministeren [J. O. Krag]: Der var ingen journalister!). Så er det med andre ord ikke så mærkeligt, at de ikke har hørt den. Men hvis den virkelig havde været så væsentlig i engelske ører, mon så ikke den var sivet ud til andre end den danske presse?

Tilbage bliver i realiteten, at denne biltold er et ganske nyt og efter min mening meget interessant træk i vort forhold til fællesmarkedet. Jeg mener, at vi skal gennemgå sagen med stor omhu, og jeg anser denne told for at være en af de mest interessante poster, ikke for de 18 millioner kroners skyld, men for de principper, sagen kan indeholde. Det kommer vi tilbage til. Det egner sig vel til udvalgsarbejde.

Den højtærede finansminister var så